

kurssamarbeid. Vi har tilgang til en fast base av turledere som vi er svært glade for at vi har kunnet få beholde i så mange år. Det hender at vi lurer på om det skyldes Ivars rakfisk at de holder ut. Sesongen avsluttes nemlig hver høst med rakfiskfest. Den ble i 1992 holdt på Dindalshytta i sammenheng med et turlederkurs, men den blir ellers holdt hos Ivar. Ivar er turkomitéens sosiale overhode og er en svært populær turleder.

Vi har etterhvert et bredt spekter av turer og det forsøker vi også å opprettholde. Turprogrammet for 1994 dekker 24 turer og 1 kurs i fjellorientering. Vi forsøker hvert år noen nye turer på programmet som vi i turkomitéen synes høres fristende ut, men det er ikke alt som faller i like god jord. Det var f.eks. ingen som ville bli med på kanotur til Hitra. Av en eller annen merkelig grunn, er det også vanskelig å få med folk til svensk side av Sylene.

Tematurene må stadig fornyes, men her er det mye interessant å ta fatt i. I mange år har vi vært så heldige å ha med oss professor Olav Gjærevoll på botanisk vandring i Trollheimen. Disse turene har alltid hatt lange ventelister. Nå har vi fått med oss førsteamanuensis Arne Espelund på kulturtur til de området mellom Meråker og Selbu. Dette er også en svært interessant tur.

Andre nye turtyper for oss har vært turer for barn og utenlandsturer. Vi har også satset på å få igang flere turer i Bymarka igjen, og fjorårets tur langs gamle TT-stier med bymarkshistorikeren Kristen Aspaas var svært populær. Hva som kommer med i programmet er ellers avhengig av ønsker fra turdeltakerne våre. Vi er svært takknemlige hvis vi får tilbakemeldinger med forslag til nye turer. Vi tar ellers imot både ris og ros med takk, slik at vi kan forbedre oss.

I foreningens årbok fra 1932 finner vi en artikkel som handler om fellesturvirkomheten. Her fremheves spesielt fjellturenes velsignede virkning på kropp og sjel. En tur vekk fra hverdagens ensformige timeplan skaper ifølge artikkelforfatteren nye, glade mennesker. Det samme gjelder sikkert i like stor grad i dag.

To fellesturer

Av Terje Moxness

For 20 år siden regnet vi oss for å være spreke fjellvandrere, kona mi og jeg. Vi var uten barn, og hadde i ungdommen under ei lang studietid vært ivrige til å oppsøke naturen og fjellet både sommer og vinter. Turistforeningens rutenett og hytter var kjent for oss i store deler av Sør- og Midt-Norge.

Vi stiftet familie og fikk tre gutter, som gjorde at vi måtte endre på fritidsvanene. Senere har også arbeidet vårt krevd mye, og mulighetene for lange turer i fjellet ble ikke lenger de samme. Dagsturer i skog og mark med utgangspunkt hjemmefra, og fra vår egen hytte, har vi imidlertid tatt sammen med guttene fra de var helt så. De tre guttene er blitt glade i naturen, sikkert både på grunn av arv og det miljøet de har vokst opp i. De er nå i alderen 15 til 19 år, og lysten til turesturer i Turistforeningens rutenett er våknet for alvor også hos dem. Vår eldste sønn har deltatt på egen hånd ved flere fellesturer i TTs regi sommers tid de siste årene.

Påska 1993 deltok også yngstemann, som da var 14 år gammel, sammen med far på førpasketur i Trollheimen. Dette var hans første lange tur over fem dager vinters tid i fjellet med ski og egen tung sekk. Fellesturen i regi av TT sammen med to ledere og 10 andre fjellvandrere ble en stor og minnerik opplevelse, både for gutten og meg selv. Topp skiføre med skare og sol fra skyfri himmel nesten hver dag gjorde også sitt til at det ble en enkelt tur, selv om etappene i Trollheimen kan synes lange og tunge.

Ruta var slik:

- 1. dag:** Tog fra Trondheim til Oppdal og videre i minibuss til Nerskogen. Derfra på ski til Jøldalshytta.
- 2. dag:** Fra Jøldalshytta til Trollheimshytta over Langvatnet på nordsida av Trollhetta.
- 3. dag:** Dagstur til toppen av Snota.
- 4. dag:** Fra Trollheimshytta over Svarthamran til Gjevilvasshytta.
- 5. dag:** Fra Gjevilvasshytta via Skarvatnet og over Blåøret og ned til Oppdal. Deretter toget tilbake til Trondheim.

De to lederne loset oss sikkert og greit gjennom Trollheimen. Vi ble raskt som en stor familie, hvor også den enkeltes mer spesielle ønsker om ekstra opplevelser og fysiske utfoldelser ble tatt vare på. I det gode været delte vi oss i to grupper tre av dagene, og de sprekeste forlenget dagsturene med bestigning av Gråfjellet, Blåhø og Nord-toppen av Trollhetta. Aldersspredningen i gruppen var stor, fra 14 år til godt over 60, men det ble mer en berikelse for

oss enn et handikap.

Og ei tid etter påska var over, møttes vi på Tavern en kveld, spiste middag sammen og så på bildene vi hadde tatt - og mimret over en fantastisk tur.

Da påska 1994 sto for døra, var fire av familien, mor, far, den eldste og den yngste av guttene, klare for fellestur med TT i Sylene. Etter et møte på TTs kontor noen dager i forveien for planlegging og tips fra de to turlederne, stilte vi tilsammen 21 personer opp på rutebilstasjonen i Trondheim, der vi ble hentet av leid buss fredagskvelden før palmesøndag. Så kjørte vi til Bjørneggen i Stordalen i Meråker, hvor vi overnattet. Ruta vi gikk de neste dagene, så slik ut:

1. dag: Bjørneggen til Schulzhytta.
2. dag: Schulzhytta til Ramsjøhytta.
3. dag: Ramsjøhytta til Storerikvollen.
4. dag: Storerikvollen til Nedalshytta.
5. dag: Nedalshytta via Vektarhaugen til Stugudal, der vi ble hentet av bus- sen og kjørt til Trondheim.

Dette ble en helt annerledes forpasketur når det gjelder været. Vi hadde mye kraftig vind og dels vanskelig skiføre. Enkelte dager brøyting av løype for dem som gikk forrest. Det ble derfor til at vi stort sett gikk enkleste og korteste vei mellom hyttene alle sammen i samlet flokk. Også denne gangen var aldersspredningen stor mellom deltakerne. Det var vel også endel forskjell på formen og hvor vant deltakerne var med tung sekk. Men jeg hadde inntrykk av at alle syntes de hadde hatt en flott tur, rik på minner og flere nye bekjentska- per.

For de to sønnene mine som var med, ble turen en ekstra stor opplevelse, ettersom de ikke hadde vært i fjellet i så kraftig vind og snøfokk. De fikk prø- ve seg, og erfare at godt og riktig fjellutstyr er viktig. Kunnskapen om å bruke utstyret riktig likeså.

De to turlederne fra TT ble på denne turen satt skikkelig på prøve. I tillegg til det ugunstige været, hadde de også ei svært stor gruppe å ta vare på. Ved etpar anledninger fikk vi så dårlig vær ved oppstart om morgenen at ruta måt- te endres. Turlederne viste sin store dyktighet gjennom hele turen, og jeg tror alle følte seg godt og trygt tatt vare på.

Også dette ble en tur vi vil huske lenge, og den fristet gjennom godt venn- skap med de øvrige deltakerne til nye turer. Og nye turer, både fellesturer og på egen hånd, blir det helt sikkert for såvel unge som eldre i vår familie.

Som avslutning vil jeg kort nevne noen momenter jeg synes det er viktig å trekke fram når det er snakk om fellesturer:

Fellesturen er for folk i alle aldre.

Fellesturen er med å skape relasjoner mellom folk og er således et sosialt foretak.

Fellesturen gir trygghet for alle som er med, både enslige og familier.

Fellesturen er en godt planlagt tur og ledes av dyktige og erfarne fjellvan- drere.

Jeg kan trygt anbefale alle som er i noenlunde god form, og som kanskje ikke våger seg ut på fjelltur uten å være sammen med andre - meld dere på en fellestur!

Felles rast på ruta Jøldalshytta - Gjevilvasshytta. Foto: Erik Stabell.